

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2818/05
01.02.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Звездане Лутовац и Слободана Дражића, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, коју заступа АБ, адвокат, против противника предлагача ББ, кога заступа БВ, адвокат, ради одређивања носиоца права закупа по разводу брака, решавајући по ревизији предлагача изјављеној против решења Окружног суда у Београду Гж. број 3306/05 од 26.5.2005. године, у седници већа одржаној 1.2.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Окружног суда у Београду Гж. 3306/05 од 26.5.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог општинског суда у Београду Р. 98/02 од 9.12.2004. године у ставу првом изреке одбијен је предлог предлагача за одређивање закупца на неодређено време на стану ВВ, после развода брака и да се предлагач одреди за закупца стана на неодређено време, као неоснован, док је у ставу другом одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решавајући о жалби предлагача изјављеној против тог решења Окружни суд у Београду је решењем Гж. 3306/05 од 26.5.2005. године одбио жалбу предлагача као неосновану и решење првостепеног суда потврдио.

Против тог решења Окружног суда у Београду предлагач је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Противник предлагача је доставио одговор на ревизију.

Испитујући добијано решење у смислу члана 400. став 1. и 4. у вези члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из плана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији предлагач одређено не указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 385. став 1. тачка 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У проведеном поступку утврђено је да су парничне странке закључиле брак 1976. године и након тога живеле у предметном стану заједно са мајком противника предлагача, која је била носилац станарског права на том стану по основу уговора о коришћењу стана из 1969. године, закљученим са градским стамбеним предузећем. У уговору о коришћењу стана као чланови њеног породичног домаћинства наведени су противник предлагача, као син, и кћи ГГ. Брак странака је разведен 1985. године, а пресудом о разводу брака малолетна кћи странака, рођена __. године, поверена је предлагачу, као мајци, на чување и васпитање. Мајка противника предлагача умрла је __.1989. године, а након њене смрти противник предлагача је стекао својство закупца на неодређено време на том стану као њен једини преостали члан домаћинства, те је тај стан откупио по основу уговора о откупу стана који је закључио са општином Палилула 27.6.2001. године, а затим га отуђио трећем лицу.

Због поремећених брачних односа парничних странака предлагач се са малолетном ћерком странака иселила из спорног стана и пре развода брака странака. тачније 22.6.1985. године, али је против противника предлагача повела спор ради усељења у предметни стан и у том спору успела. Правноснажном пресудом Првог општинског суда у Београду од 19.11.1998. године противник предлагача обавезан да јој омогући усељење у тај стан и да јој преда један примерак кључа од главних улазних врата стана. Истом пресудом одбијен је противтужбени захтев противника предлагача којим је тражио да се утврди да је предлагачу престало право коришћења предметног стана. У међувремену, предлагач је поднела предлог за извршење наведене пресуде, а то извршење није спроведено до момента отуђења предметног стана од стране противника предлагача трећем лицу, те није настављала коришћење предметног стана.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се према одредби члана 385. став 3. ЗПП ревизијом не може добијати, нижестепени судови су и по становишту Врховног суда основано закључили да је

предлог предлагача да након развода брака странака буде одређена за закупца на предметном стану на неодређено време је неоснован, па су правилно применили материјално право кад су такав захтев одбили.

Наиме, о захтеву предлагача у конкретном случају има се расправити према околностима које су постојале у време развода брака странака. Како је брак странака разведен пресудом од 25.9.1985. године, на конкретан случај се имају применити одредбе тада важећег Закона о стамбеним односима ("Службени гласник СРС", број 9/85), а који је предвиђао као предуслов за одређивање носиоца станарског права после развода брака претходно постојање својства носиоца станарског права или суносиоца станарског права као брачног друга. У овом случају у време развода брака странака носилац станарског права била је мајка противника предлагача а не противник предлагача, па самим тим ни предлагач није била суносилац станарског права на том стану са њим, да би имала право захтевати да након развода брака буде одређена за закупца стана на неодређено време.

Без значаја је позивање у ревизији предлагача на правноснажну пресуду од 19.1.1998. године којом је обавезан противник предлагача да предлагачу омогући коришћење предметног стана и истицање да предлагач није изгубила својство корисника стана иселењем из истог 1985. године, будући да се иселила под принудом и противно својој вољи, јер предлагач у време смрти мајке противника предлагача, као дотадашњег носиоца станарског права, према одредбама Закона о стамбеним односима који је био на снази у то време, није се сматрала чланом њеног домаћинства који би после смрти носиоца станарског права могао да настави коришћење тог стана у својству носиоца станарског права, а самим тим и закупца на неодређено време.

Остале наводе ревизије којима се на посредан или непосредан начин оспорава утврђено чињенично стање, Врховни суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање у смислу члана 385. став 3. ревизијом не може побијати.

На основу изложеног, а применом члана 393. и 400. став 4. ЗПП ревизија предлагача је одбијена као неоснована.

Председник већа,

судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

љм